

Építsük- szépítsük városainkat, falvainkat!

A Szakszervezetek Országos Tanácsának, a Kommunista Ifjúsági Szövetségnek és a Hazafias Népfrent Országos Tanácsának kongresszusi felhívása nyomán a munkahelyeken széles körben bontakoztak ki a versenymozgalmak. Hatással vannak a városaink, községeink fejlesztésére, szépítésére, a lakóterületi ellátás elősegítésére folyó mozgalmakra, versenyekre, akciókra, melyek szintén kötődnek a Magyar Szocialista Munkáspárt XI. kongresszusára való felkészüléshez, hazánk felszabadulása 30. évfordulójának méltó megünnepléséhez.

*

A tanácsok és a népfrentbizottságok többsége megfelelően támogatja a helyi közösségeknek a lakossági igények kielégítését szolgáló kezdeményezéseit; elősegítve a központi célkitűzések, tervek megvalósítását, a helyi társadalmi összefogás erősítését, formálva a közösségek és egyének gondolkodásmódját, önzetlen helytállását.

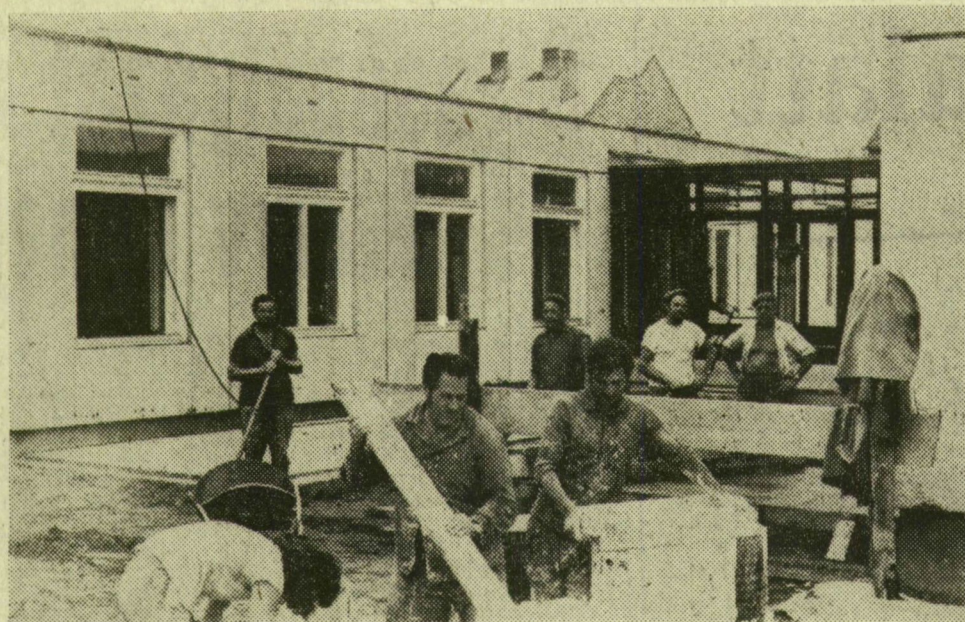
Életkörülményeink javításában a társadalmi közreműködés mindannyiunk egyéni és közösségi érdeke. Ezért csatlakozzunk a lakóhelyi igények kielégítését elősegítő, helyi kezdeményezéseiből kibontakozó országos mozgalomhoz! A városok és községek lakói társadalmi összefogással tevékenykedhetnek a lakások, az egészségügyi, oktatási, szociális és kulturális intézmények, továbbá utak, járdák, közművek építésénél, karbantartásánál; az emberi környezet védelmében, a lakóhely szépítésében, tisztaságának megőrzésében; a parkok, játszótérek, sportpályák létesítésében.

A tanácsok és a népfrentbizottságok a társadalmi-gazdasági szervekkel együttműködve segítik a kezdeményezéseket, irányítják megvalósításukat. Törekedjenek a helyi tartalékok és új lehetőségek feltárására, a feladatok biztosítására. Gondoskodjanak arról, hogy közvetlen érdeklődési körében mindenki megtalálja a számára legmegfelelőbb közreműködési lehetőségeket és formákat. Kísérjék figyelemmel a társadalmi munkák alakulását. Értékeljék és hazánk felszabadulásának évfordulóján, majd a IV. öt éves terv befejezésekor széles körben ismertessék az eredményeket, biztosítsák a lakóhelyi társadalmi munka jövőbeni folyamatosságát, a kiemelkedő teljesítmények méltó elismerését.

A népünk kiemelkedő eseményeinek tiszteltére indított lakóhelyi mozgalmak is képezik alapját a folyamatos, mindennapi munkában ötvöződő öntevékenységnek, mely által a társadalom ítéletében számítson többnek az, aki önzetlenül munkálkodik a közösségért, városaink és községeink fejlesztéséért.

A HAZAFIAS NÉPFRENT ORSZÁGOS TANÁCSA TITKÁRSÁGA

A MINISZTER-TANÁCS TANÁCSI HIVATALA

Fele-fele alapon

Óvodai, bölcsődei férőhelyekhez jutni Szeged új lakótelepein meglehetősen nehéz, mivel a gyermekintézmények építése a korábbi években nem volt szinkronban a lakásépítkezéssel. Amióta felismerték ezt az égető gondot, egyre-másra születnek segítőkész felajánlások, tervek, s végül óvodák, bölcsődék. Lendületet adtak a város felszabadulásának 30. évfordulójára, valamint a XI. pártkongresszus tiszteletére tett munkaverseny-felajánlások is. Jó néhány vállalat és intézmény úgy segít, hogy a társadalmi munkával szerzett bért készpénzben utalja át gyermekintézmények létesítésére, fejlesztésére. Szeged legnagyobb építő vállalatánál, a DÉLÉP-nél azonban nemcsak ilyen módon sietnek az apróságok segítségére. Az ötezer dolgozót foglalkoztató vállalat tervei között szerepel, hogy magukra vállalják az általuk Tabán utcában épített, 100 férőhelyes óvoda költségeinek felét — meghozzá jórészt úgy, hogy brigádjaik — kétkezi munkával — a gyermekek leendő napközi otthonában váltják valóra ígéretüket.

A KÖLTSÉGEK ÖSSZETEVŐI

A házgyár megépítése után jelentősen megnövekedett a nő-dolgozók száma, hiszen daru-, vezérlőasztal-kezelői és egyéb munkakörök kiválóan alkalmasak a gyengébb nem képviselői számára — tájékoztat Major Gyula igazgatóhelyettes. Velük együtt természetesen gyarapodtak a gyermekelhelyezési gondjaink is. A Tabán utcai óvodában és a város két másik óvodájában összesen 50 férőhelyet kapunk majd az idény kezdetekor — a befektetésünk viszonyzásként. Az építkezés közel 6,5 millió forintba kerül. A költségeket a tanács mellett mi biztosítjuk egyrészt a vállalat fejlesztési alapjából, másrészt a kommunista szombatokon, valamint a helyszínen végzett társadalmi munka értékével. A férőhelyeket a jól dolgozó gyermekei kapják meg, természetesen a gyermekek számának és szociális helyzetnek mérlegelésével.

ÖSSZEFOGÁS

Az óvoda közműterveit a megyei tervező vállalat, az épületterveket pedig a DÉLÉP technológiai tervezési osztá-

lya készítette, társadalmi munkában. Az építés felett a vállalat KISZ-szervezete vállalt védnökséget. Maguk mintegy ezer órát dolgoztak az óvodának; ezenkívül mozgósították a vállalat többi dolgozóját. Serénykedésük nyomán a brigádok 40 ezer társadalmi munkaórát vállaltak — és jórészt már teljesítették is. Mindezt Zilahy János Péterrel, a rendszerszervezési osztály vezetőjével tudtam meg.

Jelenleg a szakipari brigádok dolgoznak az óvodában — folytatta —, a festők, a burkolók, az üvegezők és a lakatosok, tehát a befejező munkák folynak. Am nemcsak a DÉLÉP emberei fáradoznak itt, A fűtésszerelési munkákat a Kazánjavító Szövetkezet, az állandó műszaki ellenőrzést pedig a városi beruházási vállalat végzi — társadalmi munkában. Tavasszal a 600-as Ipari Szakmunkásképző Intézet diákjai segítettek be a tereprendezési és ácsmunkába, mintegy 200 órát teljesítve. Különösen figyelemreméltó, hogy kisgyermekek érdekében tízenéves fiatalok ragadtak lapátot, mérőszalagot — szabad idejük rovására.

Elmondhatjuk, hogy az építés a tervezett ütemben halad; nem fenyegeti veszély az októberi — a városi felszabadulásának 30. évfordulójára tervezett — átadást. Mindössze hét hónap alatt készül el az óvoda, mivel az alapozáshoz március elején fogtunk hozzá. Az épületeket — Szegeden, óvodaépítésnél még nem alkalmazott módon — házgyári elemekből állítjuk össze. Legalábbis a két főépületet és a gazdasági egységet. A kazánház hagyományosan, téglából készül. Ez a kísérlet azt igazolja, hogy hasznos a panelek többcélu — tehát nem

kizárólag lakóházak építésénél történő — felhasználása.

AZ „OVI”

A lakótelepi főmérnök-ség társai építésvezetésén Nagy István üzemvezető irodájában ismertem meg a Tabán utcai óvoda terveit. A két fő — egyenként kétszáz négyzetméter alapterületű — szárnyban két-két 25 fős, tágas foglalkoztató helyezkedik el, valamint öltözők és mosdók. Előttük napozóteraszok teszik majd lehetővé — és kellemessé — a futkározást. Körös-körül játszódudvart alakítanak ki homokozóval és pancsolóval. A helyiségek falát belül műanyagfestékekkel színezik, a külső homlokzat pedig jórészt nyers panelfelület marad — csupán az ablakok alatti falrész festik színesre.

Az óvoda lakóinak nem helyben főznek, hanem mindennap gépkocsival hozzák majd az ebédet — ennek megfelelően a gazdasági épületben csak melegítőkonyha és az ahhoz tartozó kiegészítőhelyiségek, valamint orvosi rendelő, óvónői szobák kapnak helyet. A három épületrészt fémvázaz üvegfolysó köti össze egymással, így rossz idő esetén is zavartalanul folyik az óvoda élete.

A munka javát már élvezték. Az épületen belüli utolsó simításokon kívül már csak a tereprendezés, a külső utak megépítése és kertészeti feladatok vannak hátra. Ez utóbbiakat azonban akadályozza a Tabán utca 35-ös és 37-es számú házak ittléte, amelyeket lebontásra ítélték ugyan, de az ítéletet még nem hajtották végre. Ha ez is megtörténik, úgy nem lesz már akadály annak, hogy a hátralevő két hónap alatt olyanná formálják az óvodát, hogy össze mosolygós arcra lépjenek át a gyermekek a modern külsejű, belül paradicsommá varázsolt óvoda küszöbét.

Szirák József

Magyar felszerelések jemeni kórházaknak

Magyarország és a Jemeni Népi Demokratikus Köztársaság között nemrégiben létrejött gazdasági együttműködési megállapodás alapján most került sor az első üzletkötésre. A jemeni egészségügyi minisztérium és a Medicor Művek képviselői aláírták azt a szerződést, amely szerint összesen 960

ezer dollár értékben szállítanak magyar kórházi felszereléseket, röntgenkészülékeket, műtőberendezéseket, elektromedikai készülékeket és más egészségügyi berendezéseket. Ennek megfelelően három jemeni településen épülő 20 ágyas kórházat teljesen magyar felszereléssel rendeznek be.

Vendégforgalom

A tulajdonképpeni idegenforgalom, a nemzetközi turizmus jóval a második világháború után kezdett tömeges méreteket ölteni Európában. A háború utáni gazdasági fejlődés, az Európa-szerte növekvő életszínvonal tette lehetővé az ötvenes évek vége felé, hogy mind többen szálljanak vonatra, repülőgépre, vagy üljenek be saját autójukba, s induljanak idegen tájakra. A hidegháború időszakában érthetően nem túlzottan lelkesedtünk az idegenforgalomért, s eközben az — éppen a tömeges méretekre építve — Európa- és világszerte tekintélyes és jól jövedelmező iparággá vált. Aztán nálunk is változott a helyzet. Részint azért, mert az idegenforgalom devizabevételei igen hasznosak a népgazdaságnak, részint pedig azért, mert egyre kevesebb takargatni, s egyre több jogos büszkeséggel megmutatni valónk volt az idegeneknek.

A világon sokfelé és sokoldalúan méltatják az idegenforgalom erőnyeit, gazdasági hasznától kezdve odáig, hogy a lehető legjobban szolgálja a népek közötti kapcsolatok javulását, s ha közvetve is: a békés egymás mellett élés ügyét. Esetünkben azonban nagyon is tudatosan érdemes számot vetni az idegenforgalom egyik igen fontos lehetőségeivel, nevezetesen azzal, hogy a turistának így vagy úgy, de alkalmuk nyílik megismerni bennünket. Vagyis, a szocializmust építő Magyarországot. S ebben mindkét tényező — a szocializmust építő és Magyarország — egyaránt fontos.

Gyakorta medítettünk egy időben azon, hogy a külföldiek tudatában a rossz propaganda következtében hamis és csöppet sem kíváncsiak maradjunk Magyarországról: a Gulasch, a Tsardasch és a Tsikosz álomantikája. Szerencsére — éppen a növekvő turizmus következtében — mind többen jönnek rá, hogy egy fejlett, gazdagodó, tekintélyes tudományos és gazdasági eredményekkel rendelkező országba jöhetnek, ahol nemcsak enni és lovagolni lehet, hanem sok más, hasznos dolgot csinálni. És mindez nemcsak Magyarország jóhírére gyanapítja Európa-szerte, hanem — s ez legalább annyira fontos! — sok százezer ember kap reális és elgondolkodtató képet a szocializmus gyakorlatáról. Az pedig egyáltalán nem mindegy számunkra, hogy ez a kép megnyerő lesz-e, vagy sem.

Éppen ezért igen nagy felelősséggel jár a vendégforgalom — mennyivel rokonszenvesebb így, mint az „idegenforgalom” —, hiszen nemcsak egy ország, hanem egy társadalmi rend számára is meg kell nyerni az idegent, vagyis vendégünket, vagy legalábbis rádöbbeníteni arra, hogy a belépőnként, többé-kevésbé megismertett elkötelezettől mennyi mindenben különbözik — előnyére — a valóság. Az eredmény sok apróbb-nagyobb dologon múlik, s az már külön szerencsénk, hogy amit teszünk és tennünk kellene, nemcsak a külföldieknek, hanem bennünket is szolgál. Hiszen az autópályaprogram is elsősorban saját életünk igényei szerint készül, s ezek az utak arra is alkalmasak lesznek, hogy még több idegen utazzon Magyarországra és Magyarországon át, élvezve a jó utakat. Ez nemcsak a várhatóan megnövekvő devizabevételek miatt hasznos, hanem azért is, mert olyan „apróságok”, mint a közlekedési viszonyok, sokszor alapvetően meghatározhatják a turista véleményét egy országról.

Sajnos, sokszor nem érezzük eléggé, hogy mekkora politikai felelősséggel jár napi ügyeink intézése. Mert ha az útépítések miatt terelőutakra kényszerül a külföldi, az nem baj, ha a terelőutak jók, és jó táblák, irányítás segíti őt a gyors tájékozódásban. De ha sorozatosan eltéved, akkor nem az országépítő munka jó emléke marad meg benne, hanem a bosszúságoké, az „ide sem jövök többé” dühe. S ugyanez vonatkozik a határállomásokra is. Ha gyors az ügyintézés, kellemes emlékek maradnak meg benne, ha viszont félórát, órákat kell várnia, nem a határállomás személyzetéről, hanem általában a szocializmusról lesz rossz vélemény. S valljuk be, amilyen gyorsan és udvariasan intézik sokszor a röskei határállomáson az útlevél- és vámkezelést, néha épp oly érthetetlenül tudnak félórát várni a sorompó előtt három-négy autót. Pedig erre is megvan a recept: akivel valami probléma van, azt félreállítjuk, és külön foglalkozunk vele, akinél viszont minden rendben van, az menjen pillanatok alatt tovább.

Sok példát lehetne még felhozni arra, hogy milyen fontos számunkra sok-sok apróság. S ezek mind valóban számunkra fontosak. Nemcsak azért, mert csöppet sem mindegy, hogy milyen vélemény alakul ki a külföldiek szízeireiben az országról és ezáltal a szocializmusról, hanem azért is, mert a jó tájékoztatás az utakon, vagy a gyors ügyintézés a határállomásokon bennünket is szolgál. S ez legalább annyira fontos, mint a külföldiek, a turisták véleménye. Mert amennyire igaz az, hogy a vendég gyakorta ilyen „apróságokból” alkot véleményt magának egy országról, annyira igaz az is, hogy hazánkiai közül is sokan hajlamosak erre, itthon is. De végül is nem ez a legfontosabb. Igaz, nem mindegy, hogyan vélekedik rólunk és ezáltal közvetve egy szocializmust építő országról a turisták tömege, de amit jó véleményük érdekében tennünk kell kisebb-nagyobb dolgainkban, azt elsősorban végül is magunkért tesszük. Közvetlenül — és a vendégforgalmat figyelembe véve — közvetve is a magunk hasznára.

Ténykérdés, hogy a külföldieknek csak egy része jön Magyarországra a Balaton, Budapest, vagy netán a Duna-kanyar kedvéért. Nagybbr részüket csak átutazik az országon, útban a déli tengerrekre. Ez két okból is fontos. Részint azért, mert csak fűtő benyomások maradnak bennük az országról, s azok alapján alakítják ki véleményüket, tehát szükségszerűen elsősorban az említett „apróságok” befolyásolják őket. Eppen ezért kell hatványozottan éreznünk felelősségünket. De nem csupán ezért.

Vendégforgalmi, gazdasági és politikai szempontokból egyaránt fontos, hogy jó benyomások maradjanak meg az idegenben. Többek közt azért is, mert tőlünk nyugatra épülnek már a Közép-Európát Délkelet-Európával összekötő autópályák. S ha néhány év múlán elkészülnek, kicsinyre zsugorodnak a mi sík vidékünk által az autózatóknak nyújtott előnyök. S néhány rossz tapasztalat kellemetlen szájízzal mindenki hajlamos arra, hogy inkább a nehezebb, de az idegek szempontjából könnyebb utat válassza.

SZÁVAY ISTVÁN